

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
16 У 13397/20
Дана 21.9.2023. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Богдановић, председника већа, Миње Бикицки и Јелене Тишма Јовановић, чланова већа, са судским саветником Катарином Јевтић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље

чији је пуномоћник адвокат из Београда, против тужене Административне комисије Владе Републике Србије, Београд, ради поништаја решења 14 број: 391-4322/2020 од 26.6.2020. године, у предмету интелектуалне својине, у нејавној седници већа одржаној дана 21.9.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље, изјављена против решења Завода за интелектуалну својину 990 број 2020/1715-П-2018/0708 од 6.2.2020. године. Ожалбеним решењем одбијен је захтев тужиље за признање патента по пријави патента број П-2018/0708 од 6.2.2020. године.

Тужбом поднетом Управном суду дана 10.8.2020. године тужиља оспорава законитост решења туженог органа из разлога прописаних одредбама члана 24. став 1. тач. 1) и 4) Закона о управним споровима. Указује да је оспорено решење донето противно одредбама чл. 5, 6, 7, 11, 56, 66, 70 и 82. став 3. Закона о општем управном поступку и одредбама Закона о патентима. Ово стога што је захтев за продужење рока за достављање одговора на резултат испитивања, услед отежане комуникације поднет само три дана по истеку службеног, а не преклузивног рока. Тужиља сматра да је доношењем закључка од 6.2.2020. године, којим је одбачен њен захтев за продужење рока, а након тога и ожалбеног решења којим се одбија њен захтев за признање патента по пријави број П-2018/0708 од 9.12.2016. године, поступљено противно начелу сразмерности из члана 6. Закона о општем управном поступку, јер су њени интереси ограничени поступањем које није неопходно за остварење сврхе прописа. Предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати туженом органу на поновни поступак и одлучивање о пријави патента.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним спорвима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не захтева непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. истог закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба неоснована.

Одредбом члана 83. став 1 Закона о патентима ("Службени гласник РС", бр. 99/11...95/18) је прописано да се патентним захтевима, који морају бити јасни и сажети и у потпуности подржани описом проналаска одређује предмет чија се заштита тражи. Према одредби члана 108. истог закона, ако на основу спроведеног суштинског испитивања у складу са чланом 104. овог закона надлежни орган утврди да нису испуњени сви прописани услови за признање патента или да уочени недостаци нису отклоњени, донеће решење о одбијању захтева за признање патента.

Према оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиље изјављену против решења првостепеног органа од 6.2.2020. године, дајући за своју одлуку довољне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд. Ово стога што из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је првостепени орган, поступајући по захтеву тужиље за признање патента по пријави број П-2018/708 од 9.12.2016. године, у току поступка суштинског испитивања предметне пријаве и испитивања услова за његово признање у смислу одредбе члана 104. Закона о патентима, након детаљног разматрања списка и патентних захтева, утврдио да нису испуњени услови за признање патента, јер проналазак не испуњава услове из члана 83. Закона о патентима, будући да патентни захтеви нису јасни и сажети и да стране описа проналаска објављене међународне пријаве WO2017100886 имају већи број недостатака и грешака у преводу на српски језик. О овим недостацима тужиља је обавештена резултатом испитивања 990 број 2019/13852-П-2018/0708 од 16.8.2019. године, који је достављен њеном пуномоћнику 20.8.2019. године, са позивом да у року од два месеца од пријема резултата испитивања поступи у складу са указаним примедбама и отклони утврђене недостатке у пријави, односно да се изјасни о разлозима због којих патент не може бити признат, како предметна пријава не би била одбијена на основу одредбе члана 108. Закона о патентима. Тужиља није поступила у складу са налогом садржаним у резултату испитивања од 16.8.2019. године, нити је у остављеном року отклонила недостатке пријаве на које јој је указано, ни након што јој је по њеним захтевима од 21.10. и 5.12.2019. године закључцима првостепеног органа од 30.10. и 23.12.2019. године два пута продужен рок за поступање за по још месец дана, док је трећи захтев за продужење рока за одговор на резултат испитивања, број: 2020/1083-П-2018/0708 од 3.2.2020. године, закључком првостепеног органа 990 број 2020/1659-П-2018/0708 од 6.2.2020. године, одбачен као неблаговремен. С обзиром на то да је резултатом испитивања утврђено да патентни захтеви нису јасни и сажети, то је по оцени суда, правилан закључак туженог да је првостепени орган правилно поступио када је на основу члана 108. Закона о патентима, одбио захтев за признање предметног патента, будући да се проналазак за који је затражена заштита не може заштити патентом, јер патентни захтеви не испуњавају услове у смислу члана 83. истог закона.

Суд је имао у виду наводе тужбе, који су истицани и у жалби, о повреди начела и правила општег управног поступка указивањем да је неоправдано одбацивање захтева за продужење рока имало за последицу доношење ожалбеног решења, чиме је повређен закон на штету тужиље, па налази да су ови наводи правилно оцењени од стране туженог као неосновани. Ово стога што је закључак туженог о неоснованости поменутих навода заснован на томе да је првостепено решење донето из разлога што нису испуњени услови за признање патента из члана 83. Закона о патентима, а не због околности које се односе на одбачај захтева за продужење рока.

Код оваквог стања ствари, по налажењу суда, правилно је тужени оценио да нису основани и да су без утицаја жалбени наводи, који су поново истакнути и у тужби, а којима се указује на то да је због отежане комуникације тужиље са пуномоћником трећи захтев за продужење рока поднет само три дана након истека рока датог закључком првостепеног органа од 23.12.2019. године. Ово са разлога што ови наводи евентуално могу бити предмет оцене законитости решења о одбачају захтева за продужење рока, а нису од значаја за оцену законитости закључка управних органа да патентни захтеви не испуњавају услове у смислу члана 83. Закона о патентима.

Приликом одлучивања суд је имао у виду и остале наводе тужбе али их посебно не образлаже јер сматра да нису од утицаја на другачије одлучивање.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, применом члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 21.9.2023. године, 16 У 13397/20

Записничар
Катарина Јевтић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Богдановић, с.р.

За тачност отпракљено
Управитељ диспозитива
Дејан Ђурић

МП